

‘Mam, relax!’ probeerde Maud haar moeder tot kalmte te manen. ‘De taxi zal vast zo voor rijden en ons wegbrengen. We zijn ruim op tijd voor onze vlucht.’

‘Je kunt tegenwoordig niet op tijd genoeg zijn met al die problemen op Schiphol,’ mopperde haar moeder. ‘We kunnen het ons echt niet permitteren het vliegtuig te missen. Oh help, stel dat niemand van ons op tijd bij de bruiloft aanwezig is morgen. Arme Guus, dan is hij daar helemaal alleen op de mooiste dag van zijn leven!’

‘Sandra, stop eens met zo dramatisch te doen,’ bromde Pieter, haar echtgenoot die als geen ander wist hoe zijn vrouw in stressvolle situaties kon zijn.

‘Ja, pap heeft gelijk,’ viel Maud hem bij. ‘Je ziet altijd beren op de weg. De taxi hebben we pas voor over een half uur besproken. Stel nou dat in het ergste geval we het vliegtuig missen en Guus zou moeten trouwen zonder zijn familie, gaat er dan iemand dood?’

Haar vader gaf haar een vette knipoog. Maud en hij waren twee handen op één buik, zeker in dit soort situaties.

‘Je weet niet waar je het over hebt,’ sneerde haar moeder en schoof voor de dertigste keer in een kwartier tijd het gordijn opzij om te kijken of ze al een taxi de straat in zag rijden.

‘Waarom? Omdat ik geen vriend heb?’ vroeg Maud.

Ze was vijfendertig en afgezien van een paar kortstondige relaties had ze de laatste vijf jaar geen serieuze man meer in haar leven gehad. Niet dat het een bewuste keus was, maar ze kwam gewoon de ware nergens tegen. Ze had er zich bij neergelegd en genoot van haar leven zoals het was. Zo nu en dan had ze een one night stand om haar seksuele verlangens te bevredigen,

maar verder dan dat kwam ze de laatste jaren niet meer. Haar moeder had er meer moeite mee en wierp het zodra er een opening was op het woord dat het tijd werd dat ze serieuzer werd en aan haar toekomst dacht.

‘Hé, laten we het gezellig houden,’ schipperde Pieter die de bui al aan voelde komen. Ze zouden nog een aantal dagen veel bij elkaar in de buurt doorbrengen, dus hier was niemand bij gebaat.

‘Schat, heb jij de paspoorten?’ vroeg Sandra.

‘Ja, die heb ik, net zoals vijf minuten geleden toen je het vroeg,’ zuchtte hij.

‘Mam, kom op. Alles komt goed. Het enige wat wij hoeven te doen is naar Londen vliegen en daarna bij de ouders van Charlie zien te komen,’ probeerde Maud nogmaals haar moeder te kalmeren. Ze wist dat het kansloos was. Ze had nu al spijt dat ze toegezegd had om samen met hen naar Londen te vliegen. Ze was liever op eigen gelegenheid gegaan. Na een kwartier in het huis bij haar ouders, wist ze weer precies waarom. Ben was slimmer geweest. Hij was al twee dagen eerder naar Londen vertrokken met zijn vrouw Liselotte en hun twee dochters van vier en zes. Hij had bedankt voor de uitnodiging om ook bij de schoonouders van Charlie te logeren en had een hotel geboekt in het centrum van Londen om daar eerst een paar dagen leuke dingen te doen met zijn gezin. Hij had groot gelijk, dacht Maud. Guus was het oudste kind van hun gezin met drie kinderen. Op zijn achtendertigste was hij met een paar vrienden naar Londen gegaan om wat dagen te genieten. Daar was hij Charlie tegen het lijf gelopen in een pub en smoorverliefd geraakt. Ze kregen een relatie maar hielden het allebei niet lang vol om een relatie op afstand te hebben. Aangezien Charlie niet van plan was haar luxeleventje in Londen op te geven, besloot

Guus daar heen te verhuizen. Zijn schoonvader was eigenaar van een vastgoedconcern wat zakendeed over de hele wereld. Hij had Guus aangesteld als CEO in het bedrijf. Hij vloog de wereld over, maar was nergens zo graag thuis als in Londen. Na een tijd bij schoonouders gewoond te hebben, verhuisden Charlie en hij naar hun eigen optrek ...